

**UTRENIA DUMINICII a X-a DUPĂ
CINCIZECIME.
A VINDECĂRII UNUI LUNATIC.
ÎNCHEIEREA PRAZNICULUI
SCHIMBĂRII LA FAȚĂ.**

**Conform Tipicului cel Mare al Sfântului
Sava, p. 449:**

În această zi, se încheie Praznicul Schimbării la față a Domnului, prin urmare slujba preacuviosului Maxim Mărturisitorul din această zi, s-a cântat în ziua de 12 august. La Utrenie, după cei șase Psalmi, la *Dumnezeu este Domnul...* se pune Troparul Învierii, de două ori, Mărire... Și acum... Troparul Praznicului. Deasemenea, se pun Sedelnele învierii, Binecuvântările Învierii, Ipacoiful și Antifoanele glasului Octoihului, Evanghelia de rând a Învierii. La Canon, se pun Cântările Canonului Învierii, Cântările Canonului Născătoarei de Dumnezeu, Cântările ambelor Canoane ale Praznicului și Catavasiile Crucii. La Cântarea a IX a se cântă: *Ceea ce ești mai cinstită...* După Cântarea a IX a se pune Luminătoarea Învierii... Mărire... Și acum... Luminătoarea Praznicului. La Laude se pun patru stihiri ale Învierii și 4 ale Praznicului, Mărire... Stihira Învierii...Și acum... Stihira Născătoarei. După Doxologia mare se pune doar Troparul Învierii specific glasului de rând.

Preotul: **Binecuvântat este Dumnezeul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin.**

Preotul: **Mărire Ție, Dumnezeul nostru, mărire Ție. Împărate ceresc...**

Poporul: **Sfinte Dumnezeule... Mărire... Și acum... Preasfântă Treime... Doamne, îndură-te spre noi... Mărire... Și acum... Tatăl nostru...**

Preotul: **Că a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin. Întru numele Domnului, binecuvântează, Părinte!**

Preotul: **Mărire sfintei, celei de o ființă, și de viață făcătoarei, și nedespărțitei Treimi, totdeauna, acum și pururea, și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin.**

Apoi:

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Cei șase psalmi ai utreniei

Psalmul 3

Doamne, cât s-au înmulțit, cei ce mă necăjesc, mulți împotriva mea se ridică!

Mulți zic sufletului meu:

nu este lui mântuire, întru Dumnezeul lui.

Iar Tu, Doamne, sprijinitorul meu ești, gloria mea, și Cel ce înalți capul meu.

Cu glasul meu către Domnul am strigat, și din muntele Lui cel sfânt m-a auzit.

Culcatu-m-am și am adormit;

deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.

Nu mă voi teme de miile mulțimii,

de cei ce din toate părțile mă împresoară.

Scoală, Doamne,
mântuiește-mă, Dumnezeul meu.

Că Tu ai bătut pe toți cei ce zadarnic mă
dușmănesc;
dintii celor păcătoși i-ai zdrobit.

A Domnului este mântuirea;
și peste poporul Tău vină binecuvântarea Ta.

Și iarăși: Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.

Psalmul 37

Doamne, cu mânia Ta să nu mă mustri,
nici cu urgia Ta să mă cerți,

Că săgețile Tale m-au lovit,
și ai apăsât peste mine mâna Ta.

Nu este vindecare în trupul meu, din cauza mâniei
Tale;
nu este pace întru oasele mele, din cauza păcatelor
mele.

Că fărădelegile mele au covârșit capul meu,
ca o sarcină grea s-au îngreunat asupra mea.

Rănile mele miros urât și-s pline de puroi,
din cauza nebuniei mele.

Chinuit sunt, și m-am gârbovit de tot;
ziua întregă, mâhnindu-mă umblam.

Că șalele mele s-au umplut de putreziciune,
și nu este sănătate în trupul meu.

Batjocorit am fost și m-am umilit foarte;
răcnit-am, de suspinarea inimii mele.

Doamne, înaintea Ta e toată dorința mea,
și suspinul meu dinaintea Ta nu s-a ascuns.

Inima mea s-a tulburat, părăsindu-mă tăria mea
și lumina ochilor mei, nici aceasta, nu este cu
mine.

Prietenii mei și vecinii mei spre mine s-au
apropiat și s-au oprit;
și cei mai de aproape ai mei, departe au stat.

Și se sileau, cei ce căutau sufletul meu,
și, cei ce căutau cele rele mie, grăiau deșertăciuni,
și vicleșuguri ziua întreagă puneau la cale.

Iar eu, ca un surd, nu auzeam:
și ca un mut, ce nu-și deschide gura sa.

Și m-am făcut ca un om, ce nu aude,
și în gura sa nu are cuvinte de răspuns.

Că, întru Tine, Doamne, am nădărdit;
Tu mă vei auzi, Doamne Dumnezeul meu.

Că am zis: Nu cumva să se bucure de mine
dușmanii mei;
și când s-au clătinat picioarele mele, asupra mea
cu îngâmfare au grăit.

Că eu la lovituri mă aştept,
şi durerea mea înaintea mea este pururea.

Că fărădelegea mea o voi mărturisi,
şi nemângâiat sunt pentru păcatul meu.

Iar duşmanii mei trăiesc şi s-au întărit mai mult
decât mine

şi s-au înmulţit cei ce mă urăsc pe nedrept.

Cei ce-mi răsplătesc rele, în locul celor bune, de
rău mă vorbeau,

pentru că eu căutam bunătatea.

Nu mă părăsi, Doamne Dumnezeul meu,
nu Te depărta de mine.

Ia aminte spre ajutorul meu,
Doamne al mântuirii mele.

Și iarăși: Nu mă părăsi, Doamne, Dumnezeul
meu, nu Te depărta de mine.
Ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii
mele.

Psalmul 62

Dumnezeule, Dumnezeul meu,
pe Tine Te caut dis-de-diminează.

Însetat-a de Tine sufletul meu, precum și trupul
meu,

în pământ pustiu, și neumblat, și fără apă.

De aceea, în locașul Tău cel sfânt m-am arătat Ție,
ca să văd puterea Ta și gloria Ta.

Că mai bună e mila Ta, decât bucuriile vieții;
buzele mele Te vor lăuda.

Pentru aceea, bine Te voi cuvânta în viața mea,
și întru numele Tău voi înălța mâinile mele.

Întocmai ca de măduvă și de grăsime, sătura-se-va
sufletul meu

și cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea.

Adusu-mi-am aminte de Tine în așternutul meu,

În revărsatul zorilor m-am gândit la Tine.
Că ai fost ajutorul meu;
sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.
Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.
Iar ei în zadar au căutat sufletul meu,
cufunda-se-vor în cele mai de jos ale pământului;

Da-se-vor în mâinile sabiei,
pradă vor fi șacalilor.

Iar regele se va veseli de Dumnezeu;
lăudat va fi tot cel ce jură întru Dânsul,
că s-a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăți.

Și iarăși: În revărsatul zorilor m-am gândit la
Tine,
că ai fost ajutorul meu,
și sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.
Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Psalmul 87

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.

Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea,

Că de rele s-a umplut sufletul meu,
și viața mea de iad s-a apropiat.

Socotit am fost cu cei ce se coboară în groapă;
făcutu-m-am ca un om neajutorat,
între morți voi fi liber.

Asemenea unor răniți ce dorm în mormânt,
de care nu Ți-ai mai adus aminte,
și care din mâna Ta au fost lepădați.

Așezatu-m-au în groapa cea mai dedesubt,
întru întuneric, și în umbra morții.

Asupra mea s-a coborât mânia Ta,
și toate valurile Tale le-ai revărsat peste mine.
Depărtat-ai de la mine pe cunoscuții mei;
pusu-m-au lor urâciune.
Închis sunt, și nu pot ieși;
ochii mei au slăbit de sărăcie.
Strigat-am către Tine, Doamne, ziua întregă,
întins-am către Tine mâinile mele.
Oare pentru cei morți vei face minuni?
Sau doctorii vor scula din morți, și Te vor
mărturisi pe Tine?
Oare va povesti cineva în mormânt mila Ta,
și adevărul Tău, în locul de pierzare?
Oare cunoaște-se-vor într-un întuneric minunile
Tale,
și dreptatea Ta, în pământ dat uitării?
Iar eu, către Tine, Doamne, am strigat,
și dimineața rugăciunea mea Te va întâmpina.
Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu,
întorci fața Ta de către mine?
Amărât sunt eu și într-un necazuri, din tinerețele
mele;
iar, când m-am ridicat, fui umilit și fără nădejde.
Peste mine au venit urgiile Tale,
înfricoșările Tale m-au tulburat.

Înconjuratu-m-au asemenea apei,
toată ziua m-au împresurat deodată.

Depărtat-ai de la mine prieten și vecin,
și pe cunoscuții mei, pentru ticăloșie.

Și iarăși: Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.

Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea.

Psalmul 102

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul
și toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al
Lui!

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul,
și nu uita toate binefacerile Lui.

Pe Cel ce iartă toate fărădelegile tale,
pe Cel ce vindecă toate bolile tale.

Pe Cel ce răscumpără din stricăciune viața ta,
pe Cel ce te încununează cu milă și cu îndurări.

Pe Cel ce umple de bunătați pofta ta;
înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețele tale.

Cel ce face milostenie, Domnul,
și judecată dreaptă, tuturor celor ce li se face
strâmbătate.

Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise,
fiilor lui Izrael, hotărârile Sale.

Îndurător și milostiv e Domnul, îndelung răbdător
și mult milostiv;
nu până în sfârșit se va mânia, nici până în veac va
ține mânie.

Nu după fărădelegile noastre a făcut nouă,
nici după păcatele noastre ne-a răsplătit nouă.

Că, după cât e cerul de înalt de la pământ,

a sporit Domnul mila Sa, peste cei ce se tem de
Dânsul.

Pe cât e de departe răsăritul de la apus,
a depărtat de la noi fărădelegile noastre.

Precum miluiește un tată pe fii;
așa a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul,

Că El a cunoscut făptura noastră,
adusu-și-a aminte, că țărână suntem.

Omul, ca iarba zilele lui,
ca floarea câmpului, așa va înflori;

Că vânt trece peste dânsa, și nu va mai fi,
și nu se va cunoaște nici locul ei.
Iar mila Domnului din veac și până în veac,
spre cei ce se tem de Dânsul,
Și dreptatea Lui spre fiii fiilor, cei ce păzesc
legătura Lui,
și-și aduc aminte, ca să împlinească poruncile Lui.
Domnul în cer și-a gătit scaunul
și împărăția Lui toate le stăpânește.
Binecuvântați pe Domnul toți îngerii Lui, cei tari
în virtute,
care împliniți cuvântul Lui,
ascultând de glasul poruncilor Lui.
Binecuvântați pe Domnul, toate puterile Lui,
slujitorii Lui, care faceți voia Lui.
Binecuvântați pe Domnul toate lucrurile Lui,
în tot locul stăpânirii Lui;
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.
Și iarăși: În tot locul stăpânirii Lui,
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea,
ascultă cererea mea, întru adevărul Tău,
auzi-mă, întru dreptatea Ta.

Și să nu intri la judecată cu robul Tău,
căci drept, înaintea Ta, nu se va găsi nimeni dintre
cei vii.

Că a prigonit dușmanul sufletul meu,
smerit-a până la pământ viața mea.

Așezatu-m-a întru întuneric, ca pe morții veacului,
și s-a mâhnit întru mine spiritul meu,
întru mine s-a tulburat inima mea.

Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult,
gânditu-m-am la toate lucrurile Tale,
la faptele mâinilor Tale am cugetat.
Întins-am spre Tine mâinile mele,
sufletul meu, spre Tine, ca un pământ fără de apă.
Degrabă auzi-mă, Doamne,
că a slăbit spiritul meu.
Să nu întorci fața Ta de către mine,
ca să nu mă aseamăn celor ce se coboară în
groapă.
Fă-mă să aud dis-de-dimineată mila Ta,
că întru Tine am nădărdit.
Arată-mi mie, Doamne, calea, pe care voi merge,
că la Tine am ridicat sufletul meu.
Scoate-mă de la dușmanii mei, Doamne,
că la Tine am găsit scăpare.
Învață-mă, să fac voia Ta,
că Tu ești Dumnezeu meu.
Spiritul Tău Cel bun mă va povățui la pământ
drept,
pentru numele Tău, Doamne, îmi vei da viață.
Întru dreptatea Ta scoate-vei din necaz, sufletul
meu,
și întru mila Ta vei zdrobi pe dușmanii mei.
Și vei pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu,

căci robul Tău sunt eu.

Și iarăși: Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta, și să nu intri la judecată cu robul Tău. (*De 3 ori.*)

Apoi: Spiritul Tău cel bun mă va povățui la pământ drept.

Mărire.... Și acum....

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Rugăciunile Utreniei

Rugăciunea I

Mulțumim Ție, Doamne Dumnezeul nostru, celui ce ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ai dat în gura noastră cuvânt de laudă, ca să ne închinăm, și să chemăm numele tău cel sfânt; și să ne rugăm îndurărilor tale, celor ce pururea le ai pentru viața noastră. Și acum trimite ajutorul tău peste cei ce stau înaintea feței măririi tale celei sfinte, și așteaptă de la tine bogată milă; și le dă lor, ca slujind ție totdeauna cu frică și cu dragoste,

să laude bunătatea ta cea negrăită. — Că ție se cuvine toată mărirea, cinstea, și închinăciunea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea II

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeul nostru, pentru că lumină sunt poruncile tale pe pământ. Înțelepțește-ne, să facem întru frica ta dreptate și sfințenie; că pe tine te mărim, cel cu adevărat Dumnezeul nostru; pleacă urechea ta, și ne auzi pe noi; și pomenește, Doamne, pe cei ce împreună cu noi sunt de față, și se roagă, pe toți pe nume, și-i mântuiește cu puterea ta; binecuvântează poporul tău și sfințește moștenirea ta; pace dăruiește lumii tale, bisericilor tale, preoților, și tot poporului tău. — Că bine s-a cuvântat, și s-a preamărit preacinstitul, și de mare-cuviință numele tău, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea III

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeule, pentru că lumină sunt poruncile tale; învață-ne pe noi, Dumnezeule, dreptatea ta,

poruncile tale, și îndreptările tale; luminează ochii minții noastre, ca să nu adormim vreodată în păcate spre moarte; risipește toată negura de pe inimile noastre; dăruiește-ne nouă soarele dreptății, și nevătămată păzește viața noastră, cu pecetea sfântului tău Spirit; îndreptează pașii noștri în calea păcii; dă-ne, să vedem zorile zilei și ziua într-o bucurie, ca să-ți înălțăm rugăciunile de dimineața. — Că a ta este stăpânirea, și a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IV

Stăpâne Dumnezeule, cel ce ești sfânt și necuprins, care ai zis să strălucească lumina într-o întineric, cel ce ne-ai odihnit în somnul de noapte, și ne-ai ridicat spre lauda și ruga bunătății tale, fiind împlânzit de singură milostivirea ta: primește-ne pe noi, cei ce și acum ne închinăm ție, și după puțină îți mulțumim; și ne dăruiește toate cererile cele spre mântuire; arată-ne pe noi fii ai luminii, și ai zilei, și moștenitori ai bunătăților tale cele veșnice. Pomenește, Doamne, într-o mulțime de îndurărilor tale, și pe tot poporul tău, ce este de față, și se roagă împreună cu noi, și pe toți frații noștri, care sunt pe uscat, pe mare, și în tot locul

stăpânirii tale, care așteaptă iubirea ta de oameni; și tuturor le dăruiește mila ta cea mare. — Ca mântuiți fiind cu sufletul și cu trupul, pururea stăruind cu îndrăzneală, să preamărim numele tău cel minunat și binecuvântat, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea V

Vistierule al bunătăților, izvorule ce pururea izvorăști, Părinte sfinte, făcătorule de minuni, atotputernice și atotstăpâni-torule, toți ne închinăm, și ne rugăm ție, chemând milele tale și îndurările tale, spre ajutorul și paza smereniei noastre. Pomenește, Doamne, pe robii tăi, și primește rugăciunile cele de dimineața ale noastre ale tuturor, ca o tămâie înaintea ta, și nu socoti nici pe unul din noi netrebnic; ci pe toți ne păzește cu îndurările tale. Pomenește, Doamne, pe cei ce priveghează și cântă, spre mărirea ta, și a unuia născut Fiului tău și Dumnezeuului nostru, și al sfântului tău Spirit. Fii lor ajutor și păzitor; primește rugăciunile lor întru altarul tău cel mai presus de ceruri și înțelegător. — Că tu ești Dumnezeuul nostru, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VI

Mulțumim ție, Doamne Dumnezeul mântuirilor noastre, că toate le faci spre facerea de bine a vieții noastre, ca totdeauna la tine să ne uităm, la Mântuitorul și Făcătorul de bine al sufletelor noastre; că ne-ai odihnit pe noi în măsura nopții ce a trecut, și ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ne-ai pus la închinarea cinstului tău nume. Pentru aceasta ne rugăm ție, Doamne: dă-ne har, și putere, ca să ne învrednicim a cânta ție cu înțelegere, și a te ruga neîncetat cu frică și cu cutremur, îngrijindu-ne de a noastră mântuire, cu ajutorul Hristosului tău. Pomenește, Doamne, și pe cei ce strigă către tine noaptea; auzi-i pe dâșii, și-i miluiește; și sfărâmă sub picioarele lor pe dușmanii cei nevăzuți și potrivnici luptători. — Că tu ești împăratul păcii, și Mântuitorul sufletelor noastre, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Rugăciunea VII

Dumnezeule și Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, cel ce ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și împreună ne-ai adunat la ceasul

rugăciunii: dă-ne har întru deschiderea gurii noastre, și primește ale noastre mulțumiri cele după putință; și ne învață îndreptările tale; pentru că a ne ruga, precum se cuvine, nu știm, de nu ne vei povățui tu, Doamne, cu Spiritul tău cel sfânt. Pentru aceasta ne rugăm ție: orice am greșit până în ceasul de acum, cu cuvântul, sau cu lucrul, sau cu gândul, cu voia sau fără de voie, slăbește, lasă, iartă. Că de te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea suferi? Că la tine este mântuirea. Tu singur ești sfânt, ajutor puternic, păzitor al vieții noastre, și întru tine este cântarea noastră pururea. — Fie stăpânirea împărăției tale pururea binecuvântată și preamărită, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VIII

Doamne Dumnezeul nostru, cel ce ai alungat de la noi trândă-via somnului, și cu chemare sfântă împreună ne-ai chemat, ca și noaptea să înălțăm mâinile noastre, și să te mărturisim pe tine întru judecățile dreptății tale: primește rugăciunile noastre, cererile, mărturisirile, slujbele cele de noapte; și ne dăruiește, Dumnezeule, credință ne rușinată, nădejde tare, dragoste nefă-țarnică;

binecuvântează intrările și ieșirile, faptele, lucrurile, cu-vintele, gândurile noastre; și ne dă nouă, să ajungem la înce-puturile zilei, lăudând, cântând, și binecuvântând bunătatea milei tale celei negrăite. — Că s-a binecuvântat preasfânt numele tău, și s-a preamărit împărăția ta, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IX

Strălucește în inimile noastre, iubitorule de oameni Stăpâne, lumina cea nesticăcioasă a cunoștinței dumnezeirii tale, și deschide ochii minții noastre spre înțelegerea evanghelicelor tale propovăduiri: pune întru noi și frica fericitelor tale porunci, ca toate poftele trupului călcându-le, viață sufletească să petrecem, toate cele ce sunt spre bunăplăcerea ta gândind și făcând. — Că tu ești sfințirea și luminarea noastră, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea X

Doamne, Dumnezeuul nostru, cel ce prin pocăință, iertare ai dăruit oamenilor, și pildă a cunoașterii de păcate, și a mărturisirii, ne-ai arătat pocăința proorocului David spre iertare:

Însuși, Stăpâne, pe noi cei căzuți în multe și mari greșeli, miluiește-ne după mare mila ta, și după mulțimea îndurărilor tale curățește fărădelegile noastre. Că ție ți-am greșit, Doamne, celui ce știi și cele nearătate și ascunse ale inimilor oamenilor, și celui ce singur ai putere, de a ierta păcatele; și inimă curată zidind întru noi, și cu spirit stăpânitor întărindu-ne, și bucuria mântuirii tale arătându-ne-o, nu ne lepăda de la fața ta: ci binevoiește, ca un bun și iubitor de oameni, până la suflarea noastră cea mai de pe urmă, să-ți aducem jertfă de dreptate, și prinos, întru sfintele tale altare.— Cu mila, și cu îndurărilor, și cu iubirea de oameni a unuia-născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XI

Dumnezeule Dumnezeul nostru, cel ce ai așezat puteri cuvântătoare și înțeleghătoare cu vrerea ta, pe tine te rugăm, și ție ne cucerim: primește preamărirea noastră, cea după putință, împreună cu a tuturor fapturilor tale, și ne răsplătește cu darurile cele bogate ale bunătății tale; că ție se pleacă tot genunchiul, al celor cerești, și al celor pământești, și al celor dedesubt,

și toată suflarea și făptura laudă mărirea ta cea neajunsă; pentru că singur ești Dumnezeu adevărat și mult milostiv. — Că pe tine te laudă toate puterile cerești, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XII

Lăudămu-te, cântăm, bine te cuvântăm, și mulțumim ție, Dumnezeul părinților noștri, că ne-a trecut umbra nopții, și ne-ai arătat iarăși lumina zilei; ci ne rugăm bunătății tale: fii milostiv păcatelor noastre, și primește rugăciunea noastră, întru mare mila ta; că la tine scăpăm, la Dumnezeul cel milostiv și atotputernic. Strălucește în inimile noastre soarele cel adevărat al dreptății tale; luminează mintea noastră, și simțurile toate le păzește, ca umblând ca ziua cu bunăcuviință pe calea poruncilor tale, să ajungem la viața cea veșnică — pentru că la tine este izvorul vieții — și să ne învrednicim a fi întru desfătarea luminii tale celei neapropiate. — Că tu ești Dumnezeul nostru, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Ectenia mare

Preotul: **C**u pace Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**entru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**entru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfintelor lui Dumnezeu biserici, și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**entru sfânt lăcașul acesta, și pentru cei ce cu credință, cu bună cucernicie, și cu frică de Dumnezeu intră într-însul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**entru Sfântul Părinte Papa (**N**), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (**N**), pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi) Episcopul nostru (**N**), și pentru cinstita Preoțime, întru Hristos Diaconime, pentru tot Clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**entru autoritățile și oștirea țării noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**entru țara noastră, orașul (**sau satul**) acesta și pentru toate orașele și satele, și pentru

cei ce cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Pentru bună liniștea aerului, și pentru înmulțirea roadelor pământului, și pentru timpuri de pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Pentru cei ce călătoresc, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, și pentru cei robiți, și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Pentru ca să fim mântuiți de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeuule, cu harul Tău.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Pe preasfânta, Curata, Preabinecuvântata, mărita, Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioară Maria, cu toți Sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: *Ție Doamne.*

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstirea, și închinarea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: **Amin**

Se cântă Dumnezeu este Domnul, cu stihurile, glas 1

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

*Stih 1. **M**ărturisiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui.*

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

*Stih 2. **T**oate neamurile m-au împresurat, și întru numele Domnului le-am înfrânt.*

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

*Stih 3. **N**u voi muri, ci voi fi viu, și voi spune lucrurile Domnului.*

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 4. Piatra, pe care nu au socotit-o ziditorii, aceasta a ajuns cap al unghiului: de la Domnul s-a făcut aceasta, și este minunată în ochii noștri.

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

Apoi:

Troparul Învierii, glas 1

Piatra fiind sigilată de iudei și ostașii păzind preacurat trupul Tău, înviat-ai a treia zi, Mântuitorule, dăruind lumii viață. Pentru aceasta, puterile cerurilor strigau Ție, Dătătorule de viață: Mărire învierii Tale, Hristoase; Mărire împărăției Tale; Mărire rânduiei Tale, unule iubitorule de oameni. (*de două ori*)

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Troparul Praznicului Schimbării la Față, glas 7

Schimbati-Te-ai la față în munte, Hristoase Dumnezeule, arătând discipolilor Tăi slava Ta, pe cât puteau cuprinde. Strălucească și nouă păcătoșilor, lumina Ta cea veșnică, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Dătătorule de lumină, mărire Ție.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **A**pără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și mărirea, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Primul rând de Sedelne ale glasului 1, din Octoih

Mormântul Tău, Mântuitorule, ostașii străjuindu-l, morți s-au făcut de strălucirea Îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii; la Tine cădem, Cel ce ai înviat din mormânt, la Unul Dumnezeu nostru.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Pe cruce fiind pironit de voie Îndurate, în mormânt fiind pus ca un mort, Dătătorule de viață, stăpânirea morții ai zdrobit cu moartea Ta, Puternice; că de Tine s-au cutremurat portarii iadului; Tu împreună ai înviat pe morții cei din veac, ca un Iubitor de oameni.

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **A**min.

Maică a lui Dumnezeu pe tine te știm toți, cei ce cu dragoste alergăm la a ta bunătate, care și

după naștere te-ai arătat fecioară cu adevărat. Pe tine te avem ocrotitoare, noi, păcătoșii; pe tine mântuitoare în ispite te-am câștigat, singura cu totul fără prihană.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne**, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **Doamne**, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ție**, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Al doilea rând de Sedelne ale glasului 1, din Octoih

Femeile dis-de-dimineată au venit la mormânt și, vedere îngerească văzând, s-au cutremurat: mormântul a strălucit viață, minunea le-a înspăimântat pe ele. Pentru aceasta, mergând, au vestit Ucenicilor Învierea. Iadul l-a prădat Hristos, ca Cel ce este singur tare și puternic; și pe cei pieriți i-a ridicat pe toți, frica osândirii dezlegând cu puterea Crucii.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Pe cruce fiind pironit, Viața tuturor, și între morți fiind socotit Tu, Domnul, Cel fără de moarte, înviat-ai a treia zi, Mântuitorule, și ai ridicat pe Adam din stricăciune. Pentru aceasta puterile cerurilor strigau Ție, Dătătorule de viață: Mărire Pătimirilor Tale, Hristoase! Mărire Învierii Tale! Mărire smereniei Tale, unule Iubitorule de oameni!

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **Amin.**

Marie, ceea ce ești cinstit lăcaș al Stăpânului, ridică-ne pe noi, cei căzuți în prăpastia cumplitei deznădăjduiri și a greșelilor și a necazurilor, că tu ești mântuire și ajutorătoare a păcătoșilor, ocrotitoare tare și mântuiești pe robii tăi.

Binecuvântările Învierii, glas 5

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Adunarea îngerească s-a mirat, văzându-te pe tine între cei morți socotit fiind, și puterea morții stricând, Mântuitorule, și împreună cu tine pe Adam ridicându-l, și din iad pe toți eliberându-i.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Pentru ce, din compătimire, miruri cu lacrimi amestecați, o, învățăcele? – grăit-a îngerul, cel ce a strălucit în mormânt, către Purtătoarele de mir; vedeți voi mormântul, și cunoașteți, că Mântuitorul din mormânt a înviat.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Foarte de dimineată Purtătoarele de mir au alergat la mormântul Tău, tânguindu-se; ci înaintea lor a stat îngerul, și a zis: Vremea tânguiri a trecut, nu plângeți, ci spuneți Apostolilor învierea.

Stih: **B**inecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Purtătoarele de mir femei, cu miruri venind la mormântul tău, Mântuitorule, au plâns; iar îngerul către dânsle a grăit zicând: Pentru ce socotiți cu cei morți pe cel viu? Că a înviat din mormânt, ca un Dumnezeu.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

A Treimii.

Închinămu-ne Tatălui, și Fiului acestuia, și Spiritului celui sfânt: Sfintei Treimi într-o ființă, cu Serafimii strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Doamne.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Pe Dătătorul de viață născându-l, Fecioară, de păcat pe Adam l-ai mântuit, și bucurie Evei, în locul întristării, ai dăruit; și pe cei căzuți din viață la aceeași i-a îndreptat: cel ce s-a întrupat din tine, Dumnezeu și om.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o

dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că S-a binecuvântat numele Tău și s-a preamărit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Ipacoiful glasului 1

Pocăința tâlharului raiul a dobândit, iar plângerea femeilor purtătoare de mir bucurie a vestit, că ai înviat Hristoase Dumnezeule, dăruind lumii mare milă.

Antifoanele glasului 1

Antifonul I

Când sunt necăjit, auzi durerile mele,
Doamne, către Tine strig.

Pustnicilor, celor ce sunt departe de lumea cea deșartă, neîncetată le este dorirea după Dumnezeu.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sfântului Spirit, cinstire și mărire împreună se cuvine, ca și Tatălui și Fiului; pentru aceasta să cântăm o stăpânire a Treimii.

Antifonul II

La munții legilor Tale m-ai înălțat; cu fapte bune luminează-mă, Dumnezeule, ca să Te laud pe Tine.

Cu mâna Ta cea dreaptă luându-mă Tu, Cuvântule, ferește-mă, păzește-mă, ca să nu mă ardă focul păcatului.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prin Sfântul Spirit toată făptura se înnoiește, întorcându-se la cea dintâi; că întocmai puternic este cu Tatăl și cu Cuvântul.

Antifonul III

De cei ce mi-au zis mie: să mergem în casa Domnului, veselitu-mi-s-a spiritul și mi s-a bucurat inima.

În casa lui David va fi frică mare; ca acolo scaunele punându-se, vor fi judecate toate semințiile și limbile pământului.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sfântului Spirit, cinstire, închinare, mărire și putere se cuvine să-I aducem, ca și Tatălui și Fiului; că Unime este Treimea după fire, iar nu după fețe.

Preotul: **Î**nțelepciune! **S**ă luăm aminte.

Prochimenul glasului 1

Acum Mă voi scula, zice Domnul, le voi aduce lor mântuirea și le voi vorbi pe față. *(Ps. 11, 5)*

Stih: *Cuvintele Domnului sunt cuvinte curate, argint lămurit în foc.*

Acum Mă voi scula, zice Domnul, le voi aduce lor mântuirea și le voi vorbi pe față. (*Ps. 11, 5*)

Preotul: Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Preotul: Că sfânt ești Dumnezeu nostru și întru Sfinți Te odihnești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Se cântă Toată suflarea... pe glasul 1

Toată suflarea să laude pe Domnul. — Toată suflarea și toată făptura să laude numele Domnului. — Lăudați pe Dumnezeu întru Sfinții lui.

Apoi:

Preotul: Și pentru ca să ne învrednicim a asculta Sfânta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeu să-l rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-te spre noi, (*de 3 ori.*)

Preotul: Înțelepciune, drepti să ascultăm Sfânta Evanghelie. Pace tuturor!

Poporul: Și spiritului tău.

Preotul: Din Sfânta Evanghelie după Sfântul apostol și evanghelist Ioan, citire:

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Preotul: Să luăm aminte.

Evanghelia a X-a a Învierii. Evanghelia după Ioan (21, 1-14)

În vremea aceea, după ce a înviat din morți, Isus S-a arătat iarăși discipolilor, la Marea Tiberiadei, și S-a arătat Erau împreună Simon-Petru și Toma, cel numit Geamănul, și Natanael, cel din Cana Galileei, și fiii lui Zevedeu și alți doi din discipolii Lui. A zis către ei Simon-Petru: Mă duc să pescuiesc. Ceilalți i-au răspuns: Mergem și noi cu tine. Și au ieșit și s-au suit în corabie, dar în noaptea aceea n-au prins nimic. Iar când s-a făcut dimineață, Isus a stat la țărm; dar discipolii nu știau că este Isus. Deci le-a zis Isus: Fiilor, nu cumva aveți ceva de mâncare? Ei I-au răspuns: Nu avem. Iar El le-a zis: Aruncați mreaja în partea dreaptă a corăbiei și veți afla. Deci, au aruncat-o și nu mai puteau s-o tragă de mulțimea peștilor. Atunci, discipolul acela, pe care-l iubea Isus, i-a zis lui Petru: Domnul este! Deci Simon-Petru, auzind că este Domnul, și-a luat haina, căci era dezbrăcat, și s-a aruncat în apă. Iar ceilalți discipoli au venit cu corabia, căci nu erau departe de țărm, ci la două sute de coți, trăgând mreaja cu

pești. Deci, când au ieșit la țarm, au văzut jar întins și pește pus deasupra și pâine. Isus le-a zis: Aduceți din peștii pe care i-ați prins acum. Simon-Petru s-a suit în corabie și a tras mreaja la țarm, plină de pești mari: o sută cincizeci și trei; și, atâția fiind, totuși mreaja nu s-a rupt. Isus le-a zis: Veniți de prânziți. Și nici unul dintre discipoli nu îndrăznea să-L întrebe: Cine ești Tu?, știind că este Domnul. Deci, a venit Isus și a luat pâinea și le-a dat-o lor, de asemenea și peștele. Aceasta este, acum, a treia oară când Isus S-a arătat ucenicilor Săi, după ce a înviat din morți.

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Învierea lui Hristos văzând, să ne închinăm sfântului Domn, lui Isus unuia celui fără de păcat. Crucii tale ne închinăm, Hristoase, și sfântă învierea ta o lăudăm și o preamărim. Că tu ești Dumnezeu nostru: afară de tine pe altul nu știm, numele tău numim. Veniți toți credincioșii, să ne închinăm sfintei Învierii lui Hristos; că iată a venit, prin Cruce, bucurie în toată lumea. Totdeauna binecuvântând pe Domnul, lăudăm Învierea lui: că răstignire răbdând pentru noi, cu moartea pe moarte a stricat.

Psalmul 50

Miluieste-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta,
și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge
fărădelegea mea.

Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea
și de păcatul meu curățește-mă.

Că fărădelegea mea eu o cunosc
și păcatul meu înaintea mea este pururea.

Tie unuia am greșit
și ce este rău înaintea Ta am făcut,
Ca să te arăți drept întru cuvintele Tale
și biruitor să ieși când te vor judeca.

Că iată întru fărădelegi am fost conceput
și în păcate m-a născut maica mea.

Că iată adevărul ai iubit;
cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale,
le-ai arătat mie.

Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți;
spăla-mă-vei și mai mult decât zăpada mă voi albi.

Auzului meu vei da bucurie și veselie;
bucura-se-vor oasele mele cele umilite.

Întoarce fața Ta de la păcatele mele

și toate fărădelegile mele șterge-le.

Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule
și Spirit drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale
mele.

Nu mă lepăda de la fața Ta
și Spiritul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.

Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale
și cu Spirit stăpânitor mă întărește.
Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale
și cei păcătoși la Tine se vor întoarce.

Mântuiește-mă de sânjiuri, Dumnezeule,
Dumnezeul mântuirii mele;
bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.

Doamne, buzele mele vei deschide
și gura mea va vesti lauda Ta.
Că de ai fi voit jertfă, ți-aș fi adus;
arderile de tot nu le vei binevoi.

Jertfa lui Dumnezeu: spirit umilit;
inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi.

Bine fă, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului,
și să se zidească zidurile Ierusalimului.

Atunci bineplăcute-Ți vor fi jertfa dreptății,
prinosul și arderile de tot;
atunci vor aduce pe altarul Tău viței.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Glas 2

**Pentru rugăciunile Apostolilor tăi, milostive,
șterge mulțimea păcatelor noastre.**

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

**Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu,
milostive, șterge mulțimea păcatelor noastre.**

Stih, glas 6

**Miluieste-ne, Dumnezeule, după mare mila ta, și
după mulțimea îndurărilor tale șterge fărădelegile
noastre.**

Stihiră, glas 6

**Înviind Isus din mormânt, precum a zis mai
înainte, ne-a dăruit nouă viață veșnică și mare
milă.**

Preotul: Mântuiește, Dumnezeule, poporul tău și binecuvântează moștenirea ta; cercetează lumea ta cu milă și cu îndurări; înalță puterea creștinilor dreptcredincioși; și trimite peste noi milele tale cele bogate: pentru rugăciunile Preacuratei Doamnei noastre, Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu mijlocirile cinstitelor cerești Puteri ale celor fără de trupuri, ale cinstitului mărit profet Înaintemergător și Botezător Ioan; ale sfinților măriți și întru tot lăudați Apostoli; ale celor dintru sfinți Părinții noștri și ai lumii mari Dascăli și Ierarhi Vasile cel Mare, Grigore Teologul, și Ioan Gură-de-aur; și ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nicolae Arhiepiscopul de la Mira Liciei, făcătorul de minuni, ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nichita al Remesianei, apostolul românilor; ale sfinților măriți și bine învingători Martiri ale precuvioșilor și de Dumnezeu purtători Părinților noștri; ale sfinților și dreptilor dumnezeiești părinți Ioachim și Ana și ale tuturor Sfinților, rugămu-te, mult milostive Doamne, auzi-ne pe noi păcătoșii, care ne rugăm ție, și te îndură spre noi.

Poporul: Doamne, îndură-te spre noi — (de 12 ori.)

Preotul, cu glas înalt:

Cu mila, și cu îndurărilor, și cu iubirea de oameni a unuia născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

CANOANELE

**Canonul Învierii glasului 1, din Octoih.
Canonul Născătoarei de Dumnezeu, din
Octoih.**

**Canonul I al Praznicului Schimbării la
Față, din Minei.
Canonul al II lea al Praznicului Schimbării
la Față, din Minei.
Catavasiile Crucii**

Canonul Învierii

Cântarea I, glas 1

Irmos:

Dreapta Ta cea purtătoare de biruință, cu dumnezeiască cuviință, întru tărie s-a preamărit. Că aceasta, Nemuritorule, ca o puternică a toate, pe potrivnici a zdrobit, făcând israelitenilor cale nouă prin adânc.

Cel ce, cu mâinile cele preacurate, m-ai făcut la început din țărână, cu lucrare dumnezeiască, mâinile Ți-ai întins pe Cruce, chemând din pământ iarăși trupul meu cel stricat, pe care l-ai luat din Fecioară.

Moarte ai răbdat pentru mine și sufletul Ți-ai dat morții, Cel ce, cu insuflare dumnezeiască, suflet înlăuntru mi-ai pus. Dar, dezlegându-mă din legăturile cele veșnice și împreună cu Iona înviindu-mă, cu nesticăciune m-ai preamărit.

A Născătoarei

Bucură-te, izvorul Darului! Bucură-te, scară și ușă cerească! Bucură-te, sfeșnic și amforă de aur și munte netăiat, care ai născut lumii pe Hristos, Dătătorul de viață.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Ce cântare vrednică îți va aduce ție neputința noastră? Decât numai pe cea de bucurie, precum ne-a învățat pe noi în chip tainic Gabriel: Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, Maică nenuntită.

Pururea Fecioarei și Maicii împăratului Puterilor celor de sus, din inimă preacurată, credincioșii să-i strigăm: Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, Maică nenuntită.

Canonul I al Praznicului

Cântarea I, glas 4

Irmos:

Cetele israelitene, cu picioare neudate trecând Marea Roșie, și în adâncul cel umed pe călăreții vrăjmași voievozi văzându-i cufundați, cu bucurie au cântat: Să cântăm Dumnezeului nostru că S-a preamărit.

Cuvintele vieții grăind despre dumnezeiasca împărăție Hristos către ucenici, a zis: Pe Tatăl să cunoașteți în Mine, ca Cel ce strălucește cu

lumină neapropiată, cu bucurie cântând: Să cântăm Dumnezeului nostru că S-a preamărit.

Cu puterea neamurilor vă veți îmbrăca, prieteni ucenici, și minunați vă veți face în bogăția lor, că vă veți umplea de mărire. Că Mă voi arăta mai luminat decât soarele strălucind, întru bucurie cântând voi: Să cântăm Dumnezeului nostru, că S-a preamărit.

Astăzi Hristos în Muntele Taborului, strălucind luminos cu dumnezeiasca rază, precum a făgăduit ucenicilor, Și-a golit chipul și umplându-se ei de rază dumnezeiască, de lumină purtătoare, cu bucurie au grăit: Să cântăm Dumnezeului nostru, că S-a preamărit.

Canonul al II lea al Praznicului

Cântarea I, glas 8

Irmos:

Apa trecând-o ca pe uscat, și din răutatea Egiptului scăpând israeliteanul, a strigat: Mântuitorului și Dumnezeului nostru să-i cântăm.

Moise ca un profet văzând în mare și în nor și în stâlp de foc de demult mărirea Domnului, a grăit: Mântuitorului și Dumnezeului nostru să-I cântăm.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Ca și cu o piatră cu trup îndumnezeit acoperindu-se, văzând pe Cel nevăzut, Moise văzătorul de Dumnezeu a grăit: Mântuitorului și Dumnezeului nostru să-I cântăm.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Tu în muntele Legii și în Tabor ai fost văzut de Moise, în nor de demult, iar acum în lumina Dumnezeirii celei neapropiate.

Cântarea I a a Catavasiilor Crucii, glas

8

Cruce însemnând Moise, lovind drept cu toiagul, Marea Roșie a despărțit, trecând pedestru Israel; iar de-a curmezișul lovind-o, a împreunat-o

împotriva carelor lui Faraon, înscriind deasupra nebiruita armă. Pentru aceasta, lui Hristos, Dumnezeuul nostru, să-i cântăm, că s-a preamărit.

Canonul Învierii

Cântarea III, glas 1

Irmos:

Cel ce singur știi neputința ființei omenesti și, prin milostivire, ai îmbrăcat chipul ei, încingemă cu putere de sus ca să strig Ție: Sfântă este Biserica cea însuflețită a măririi Tale celei preacurate, Iubitorule de oameni.

Dumnezeul meu fiind, Bunule, pe mine cel căzut m-ai mântuit; și a Te coborî la mine ai binevoit, înălțându-mă prin răstignire, ca să strig Ție: Sfânt este Domnul măririi, Cel fără asemănare întru bunătate.

Viață ipostatică fiind, Hristoase, și întru mine, cel stricat, ca un Dumnezeu milostiv îmbrăcându-Te, în țărâna morții coborându-Te. Stăpâne, ai sfărâmat stricăciunea și, a treia zi înviind, pe morți întru nestricăciune i-ai îmbrăcat.

A Născătoarei

Pe Dumnezeu în pântece zămislind, Fecioară, prin Spiritul cel Preasfânt, ai rămas nevătămată. Că rugul care ardea și nu se mistuia pe tine te-a vestit mai înainte lămurit lui Moise legiuitorul, pe ceea ce ai primit pe Focul cel neacoperit.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Nor ușor, cu adevărat, Fecioară, te numim pe tine, urmând cuvintelor procești, că a venit Domnul la tine, să zdrobească pe idolii cei făcuți de mână ai înșelăciunii egiptene și să lumineze pe cei ce se închinau acelora.

Pe tine ceata profetilor izvor cu adevărat pecetluit și ușă încuiată te-a numit, scriindu-ne nouă, în chip luminat, semnele fecioriei tale, Prealăudată, pe care ai păzit-o și după naștere.

Canonul I al Praznicului

Cântarea III, glas 4

Irmos:

Arcul celor puternici a slăbit și cei neputincioși s-au încins cu putere; pentru aceasta s-a întărit în Domnul inima mea.

În Adam îmbrăcându-Te tot, Hristoase, firea cea înnegrită de demult schimbând-o, ai luminat-o și, cu schimbarea chipului Tău ai îndumnezeit-o.

Cel ce a povățuit pe Israel de demult în pustie, prin stâlp în chipul focului și prin nor, astăzi în Muntele Taborului în chip de negrait a strălucit Hristos în lumină.

Canonul al II lea al Praznicului

Cântarea III, glas 8

Irmos:

Doamne, Cel ce ai făcut cele deasupra crugului ceresc și ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întărește în dragostea Ta. Că Tu ești marginea doririlor și credincioșilor întărire, Unule, Iubitorule de oameni.

Mărirea ce a umbrit mai dinainte în cort și cu Moise sluga Ta a vorbit, a fost, Stăpâne, chipul Schimbării Tale la față, al celei ce a strălucit în chip de negrăit în Tabor.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Suitu-s-au împreună cu Tine, Cuvinte Unule-Născut preainălțate, cei trei Apostoli aleși, în Muntele Taborului. Și acolo au stat împreună Moise și Ilie ca niște slugi ale lui Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Dumnezeu desăvârșit fiind, om desăvârșit S-a făcut cu toată Dumnezeirea amestecând omenirea în fața Sa. Pe Acesta în două ființe L-au văzut Moise și Ilie în Muntele Taborului.

Cântarea a 3-a a Catavasiilor Crucii, glas 8

Toiag în chip de taină se primește, căci cu odrăslirea a ales preot; iar acum, Bisericii celei mai înainte neroditoare i-a înflorit lemnul Crucii, spre putere și întărire.

Preotul: **I**ară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **A**pără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești Dumnezeu nostru și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Condacul Praznicului, glas 7

În munte Te-ai schimbat la față și, pe cât au putut ucenicii Tăi, au văzut slava Ta, Hristoase Dumnezeule, pentru ca, atunci când Te vor vedea răstignit, să înțeleagă că Pățimirea Ta este de bunăvoie și să propovăduiască lumii că Tu ești cu adevărat Raza Tatălui.

Icosul Praznicului

Sculați-vă, cei leneși, nu rămâneți totdeauna zăcând pe jos și uitându-vă la pământ, ci înălțați gândurile sufletului vostru, și vă ridicați la înălțimea dumnezeieștii suiri. Să alergăm la Petru și la fiii lui Zevedei, și împreună cu dânșii să mergem pe Muntele Taborului, ca să vedem acolo slava Dumnezeului nostru și să auzim glasul pe care ei l-au auzit de sus și au propovăduit Raza Tatălui.

Sedealna Praznicului, glas 4

În Muntele Taborului Te-ai schimbat la față, Dumnezeule, între înțelepții Ilie și Moise,

împreună fiind de față și ucenicii Tăi, Iacob și Petru și Ioan. Iar Petru acestea a zis Ție: Bine este să facem aici trei colibe: una lui Moise și una lui Ilie și una Ție, Stăpâne Hristoase! Cel ce ai arătat atunci acelora lumina Ta, luminează și sufletele noastre.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

În Muntele Taborului Te-ai schimbat la față, Dumnezeu, între înțelepții Ilie și Moise, împreună fiind de față și ucenicii Tăi, Iacob și Petru și Ioan. Iar Petru acestea a zis Ție: Bine este să facem aici trei colibe: una lui Moise și una lui Ilie și una Ție, Stăpâne Hristoase! Cel ce ai arătat atunci acelora lumina Ta, luminează și sufletele noastre.

Canonul Învierii

Cântarea IV, glas 1

Irmos:

Ca pe un munte umbrît cu darul cel dumnezeiesc privindu-te Avacum, cu ochii cei de mai înainte văzători, a profețit pe Sfântul lui Israel, Care avea să Se nască din tine spre mântuirea și înnoirea noastră.

Cine este Mântuitorul acesta, Care vine din Edom, purtând cunună de spini, cu haină într-o sită, pe lemn fiind spânzurat? Sfântul lui Israel este Acesta, spre mântuirea și înnoirea noastră.

Vedeți, voi cei nesupuși, și vă rușinați, că Cel pe Care voi, prin întunecarea minții, L-ați cerut de la Pilat ca să-L răstigniți pe cruce, ca pe un făcător de rele, Acela, dezlegând puterea morții, cu cuviință dumnezeiască a înviat din mormânt.

A Născătoarei

Pom al vieții te știm pe tine, Fecioară, că n-a răsărit din tine rodul mâncării aducător de moarte oamenilor, ci dulceața vieții celei veșnice, spre mântuirea noastră, a celor ce te laudăm pe tine.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Auzi, cerule, minuni și ascultă, pământule, că fiica lui Adam cel din țărână și căzut s-a făcut Născătoare a lui Dumnezeu și Făcătorului ei, spre mântuirea și înnoirea noastră.

Lăudăm taina ta cea mare și înfricoșătoare, că, tăinuită fiind căpeteniilor cetelor celor mai presus de lume, Cel ce este de-a pururea S-a coborât la tine, Prealăudată, ca ploaia cea peste lână, spre mântuirea și înnoirea noastră.

Canonul I al Praznicului

Cântarea IV, glas 4

Irmos:

Auzit-am preamărită rânduiala Ta, Hristoase Dumnezeule, că Te-ai născut din Fecioară ca să mântuiești din rătăcire pe cei ce cântă Ție: Mărire puterii Tale, Doamne!

Lega însemnând cu scrisoare în Sinai, Hristoase Dumnezeule, în nor și în foc și în ceață și în vifor Te-ai arătat purtat. Mărire puterii Tale, Doamne.

Ca să adeverești mărită rânduiala Ta, Hristoase Dumnezeule, că Cel ce ești mai înainte de veci, Tu același și în nor suindu-Te, în Tabor în chip de negrait ai strălucit.

Împreună grăind au stat înaintea Ta, Stăpâne Hristoase, ca niște slugi, aceia, și către ei în pară de foc și în nor și în vânt subțire ai vorbit. Mărire puterii Tale, Doamne.

Vestit-a mărirea Crucii Tale, venind în Tabor Moise, cel ce Te-a văzut pe Tine de demult în foc și în rug, și Ilie, cel ce s-a înălțat în car de foc, Hristoase.

Canonul al II lea al Praznicului

Cântarea IV, glas 8

Irmos:

Din trupul Tău razele Dumnezeirii au ieșit, pentru profeți și pentru apostoli; pentru aceasta ucenicii cei aleși cântând, au grăit: Mărire puterii Tale, Doamne.

Cel ce ai păzit nevătămat rugul cel ce se împărtășise cu focul, Ți-ai arătat, Stăpâne, trupul cel dumnezeiește strălucitor, lui Moise celui ce cântă: Mărire puterii Tale, Doamne.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Ascunsu-s-a de razele Dumnezeirii soarele cel simțitor, dacă Te-a văzut pe Tine schimbat la față, în Muntele Taborului, Isuse al meu. Mărire puterii Tale, Doamne.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Foc fără materie a fost văzut nearzând materia trupului, precum Te-ai arătat, Stăpâne, lui Moise, Apostolilor și lui Ilie, unul din două, în două firi desăvârșit.

Cântarea a 4-a a Catavasiilor Crucii, glas 8

Auzit-am, Doamne, taina rânduielii Tale, cunoscut-am lucrurile Tale și am preamărit dumnezeirea Ta.

Canonul Învierii

Cântarea V, glas 1

Irmos:

Cel ce ai luminat cu strălucirea venirii Tale, Hristoase, și ai umplut de bucurie cu Crucea Ta marginile lumii, luminează, cu lumina cunoștinței Tale celei dumnezeiești, inimile celor ce Te laudă cu dreaptă credință.

Pe Păstorul cel mare al oilor și Domnul, iudeii pe lemnul Crucii L-au omorât. Dar El, ca pe niște oi, pe cei morți în iad îngropați, de stăpânia morții i-a mântuit.

Cu Crucea Ta, Mântuitorul meu, binevestind pacea și propovăduind celor robiți iertarea, pe cel ce stăpânea l-ai rușinat, Hristoase, arătându-l gol și sărac prin scularea Ta cea dumnezeiască.

A Născătoarei

Nu trece cu vederea cererile celor ce se roagă cu credință ceea ce ești cu totul lăudată, ci primește-le și du-le Fiului tău, Preacurată, lui Dumnezeu, singurul Făcător de bine, că pe tine te-am câștigat ocrotitoare.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Puterile cerurilor se veselesc văzându-te pe tine, iar adunările oamenilor se bucură cu dânsese, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, că s-au unit prin nașterea ta pe care, după vrednicie, o mărim.

Să se pună în mișcare toate limbile și cugetele omenești, spre lauda cu adevărat a frumuseții omenești; că Fecioara stă de față în chip luminat, mărind pe cei ce cântă cu credință minunile ei.

Canonul I al Praznicului

Cântarea V, glas 4

Irmos:

Cel ce ai despărțit de lumină întunericul cel întâi izvodit, în lumină Te laudă pe Tine lucrurile ca pe Ziditorul, Hristoase. În lumina Ta, îndreptează căile noastre.

Înaintea feței Tale munții s-au plecat. Că și lumina, strălucirea cea pe sus umblătoare, soarele, a venit sub picioarele Tale, Hristoase, dacă bine ai voit a-Ți schimba chipul cel omenesc.

Iată Mântuitorul Hristos, au strigat Moise și Ilie către ucenicii cei aleși în muntele Taborului; pe Acesta L-am vestit de demult că este Dumnezeu.

Firea cea neschimbătoare a Dumnezeirii, celei ce se poartă întru Sine fără materie, s-a amestecat cu omenirea, și lumina arătându-și apostolilor, în chip de negrăit a strălucit.

Pe Tine raza cea pururea fiitoare, dacă Te-au văzut strălucind în mărirea părintească ucenicii, Hristoase, au grăit către Tine: în lumina Ta căile noastre le îndreptează.

Canonul al II lea al Praznicului

Cântarea V, glas 8

Irmos:

Pentru ce m-ai lepădat de la fața Ta, cel ce ești lumină neapusă, și m-a acoperit întunericul cel străin pe mine păcătosul? Ci Te rog întoarce-mă și la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele.

Limba retoricilor nu poate să spună măririle Tale. Că Tu, Cel ce ții viața și stăpânești moartea,

ai pus de față în Muntele Taborului pe Moise și pe Ilie, care au mărturisit Dumnezeuzeirea Ta.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Cel ce ai zidit cu mâini nevăzute pe om, după chipul Tău, Hristoase, ai arătat frumusețea cea dintâi a chipului Tău în făptură, nu ca în închipuire ci așa cum ești după ființă: Dumnezeu fiind și om.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Amestecându-Te fără amestecare, ne-ai arătat nouă, cărbunele Dumnezeuzeirii cel ce arde păcatele și luminează sufletele în Muntele Taborului, unde ai făcut pe Moise și pe Ilie și pe cei aleși dintre ucenici să se minuneze.

Cântarea a 5-a a Catavasiilor Crucii, glas 8

O, de trei ori fericite lemn, pe care s-a răstignit Hristos, Împăratul și Domnul. Prin care a căzut cel ce a înșelat prin lemn, biruit fiind de Cel ce s-a pironit pe el cu trupul, de Dumnezeu, Cel ce dă pace sufletelor noastre.

Canonul Învierii

Cântarea VI, glas 1

Irmos:

Înconjuratu-ne-a pe noi adâncul cel mai de jos, și nu este mântuitor; socotiți am fost ca niște oi de junghiere. Mântuiește pe poporul Tău, Dumnezeul nostru, că Tu ești celor neputincioși tărie și îndreptare.

Prin căderea celui întâi zidit, Doamne, cumplit ne-am rănit; dar ne-am vindecat cu rana Ta, cu care Te-ai rănit pentru noi, Hristoase; că Tu ești celor neputincioși tărie și îndreptare.

Din iad ne-ai scos pe noi, Doamne, supunând pe chitul cel mâncător, Preaputernice, cu puterea Ta nimicind puterea lui: că Tu ești viața și lumina și învierea.

A Născătoarei

Se bucură întru tine, Fecioară preacurată, strămoșii neamului, că prin tine au dobândit din nou raiul pe care îl pierduseră prin neascultare; că tu curată ești și mai înainte de naștere, și după naștere.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

În fața nașterii tale stau ca niște robi Cetele cerești, minunându-se pe drept cuvânt de nașterea ta cea fără de sămânță, Pururea Fecioară; că tu ești curată și mai înainte de naștere, și după naștere.

Întrupatu-S-a din tine, Preacurată, Cuvântul cel mai înainte fără de trup, Care pe toate le-a făcut cu voia; Cel ce pe oștile celor fără de trup le-a adus din neființă, ca un atotputernic.

Canonul I al Praznicului

Cântarea VI, glas 4

Irmos:

Când m-am necăjit, am strigat către Domnul și m-a auzit Dumnezeu mântuirii mele.

Lumină mai luminoasă decât razele soarelui în Tabor strălucind Hristos, ne-a luminat pe noi.

Suindu-Te în Muntele Taborului Te-ai schimbat la față, Hristoase, și toată înșelăciunea ai întunecat, lumină strălucind.

Pe Tine Dumnezeu cunoscându-Te măriții Apostoli în Tabor, Hristoase, minunându-se, și-au plecat genunchii.

Canonul al II lea al Praznicului

Cântarea VI, glas 8

Irmos:

Curățește-mă, Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele, și Te rog ridică-mă din adâncul răutăților; căci către Tine am strigat, și mă auzi, Dumnezeul mântuirii mele.

Cât de mare și de înfricoșătoare vedenie s-a văzut astăzi din cer înțeleasă și de pe pământ neasemănată! Strălucit-a Soarele dreptății cel înțelegător în Muntele Taborului.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Trecut-a umbra Legii cea neputincioasă, și a venit arătat Hristos adevărul, a grăit în Tabor Moise, văzând Dumnezeirea Ta.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Stâlpul lui Moise a însemnat mai înainte lămurit pe Hristos schimbat la față, iar norul vădit a însemnat darul Spiritului cel ce a umbrat în Tabor.

**Cântarea a 6-a a Catavasiilor Crucii,
glas 8**

În pânțele fiarei celei din mare, Iona, palmele întinzându-și în chipul crucii, mântuitoarea patimă mai înainte limpede o a închipuit; de unde a treia zi ieșind, a însemnat învierea cea mai presus de lume, a lui Hristos

Dumnezeu, Cel ce cu trupul s-a răstignit și cu învierea cea de a treia zi lumea a luminat.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești împăratul păcii și Mântuitorul sufletelor noastre și Ție mărire înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Condacul Învierii

Înviat-ai ca un Dumnezeu din mormânt întru mărire, și lumea împreună o ai înviat; pentru aceasta firea omenească te laudă ca pe Cel ce ești Dumnezeu. Moartea a pierit și Adam saltă, Stăpâne; și Eva acum dezlegată fiind din legături, se bucură, grăind: Tu ești, Hristoase, Cel ce dai tuturor învierea.

Icosul Învierii

Pe cel ce a înviat a treia zi să-l lăudăm, ca pe Dumnezeu cel atotputernic, Care porțile iadului a sfărâmat și pe credincioșii cei sfinți din mormânt i-a înviat; pe Cel ce purtătoarelor de mir s-a arătat, precum bine a voit, zicând celor dintâi: Bucurați-vă! Și Apostolilor bucurie vestindu-le, ca un singur dătător de viață. Drept aceea, femeile, cu credință, semne de învingere bine au vestit Ucenicilor; și iadul suspină și moartea se tânguiește, iar lumea se veselește, și toți împreună se bucură; că Tu dai tuturor, Hristoase, învierea.

Sinaxar

În această lună, în ziua a treisprezecea, Duminica a zecea după Cincizecime, Încheierea Praznicului Schimbării la față a Domnului și Aducerea

**moaștelor preacuviosului părintelui nostru
Maxim Mărturisitorul la Constantinopol.**

**Cu ale lui sfinte rugăciuni, Doamne,
îndură-Te și ne mântuiește pe noi. Amin.**

Canonul Învierii

Cântarea VII, glas 1

Irmos:

Cuptor spiritual te gândim noi credincioșii,
Născătoare de Dumnezeu; că precum Cel
Preaînalt a mântuit pe cei trei tineri, așa și pe
mine, omul întreg, în pântecele tău m-a înnoit
Dumnezeul părinților, Cel lăudat și preamărit.

Înfrișoșatu-s-a pământul, soarele a pălit și
lumina s-a întunecat; ruptu-s-a catapeteasma cea
dumnezeiască a templului și pietrele s-au
despicat, că pe Cruce a fost răstignit Cel drept,
Dumnezeul părinților, Cel lăudat și preamărit.

Tu, fiind ca unul fără de ajutor și rănit între
cei morți, de voie, după firea noastră, Cel ce ești
preaînălțat, pe toți i-ai eliberat și, cu mână
puternică, împreună i-ai înviat, Dumnezeuul
părinților, Cel lăudat și preamărit.

A Născătoarei

Bucură-te, izvorul apei de viață veșnică, Bucură-te, rai al desfătării. Bucură-te, zidul celor credincioși, bucură-te, ceea ce ești neispită de nuntă. Bucură-te, bucuria a toată lumea, prin care ne-a răsărit nouă Dumnezeuul părinților, Cel lăudat și preamărit.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Pe tine, de Dumnezeu Născătoare, Iacov, prin profeție, scară te-a văzut mai dinainte; că, prin tine, Cel preaînălțat S-a arătat pe pământ și cu oamenii împreună a viețuit, precum a binevoit Dumnezeuul părinților, Cel lăudat și preamărit.

Bucură-te, Curată, că din tine a ieșit Păstorul cel preaînălțat, Care cu adevărat a îmbrăcat pielea lui Adam, pe mine, omul întreg, pentru milostivirea cea nemăsurată: Dumnezeuul părinților, Cel lăudat și preamărit.

Canonul I
Cântarea VII, glas 4
Irmos:

Tinerii lui Avraam, oarecând în Babilon, văpaia cuptorului au călcat, cu laude cântând: Dumnezeu părinților noștri, bine ești cuvântat.

Luminați fiind în Muntele Taborului cu lumina măririi celei neapropiate, Apostolii, Hristoase, au grăit: Dumnezeu părinților noștri, bine ești cuvântat.

De suflarea dumnezeiescului glas, de norul cel răcoritor și de raza Ta, Hristoase, îndulcindu-se Apostolii, au cântat: Dumnezeu părinților noștri, bine ești cuvântat.

Dacă Te-a văzut Petru pe Tine, Hristoase, în lumină neapropiată strălucind în Muntele Taborului, a grăit: Dumnezeu părinților noștri, bine ești cuvântat.

Cu Hristos, începătorul vieții fiind fiii lui Zevedeu, când a arătat El lumina chipului Său, ei au cântat: Dumnezeu părinților noștri, bine ești cuvântat.

Canonul II

Cântarea VII, glas 8

Irmos:

Tinerii evrei au călcat în cuptor văpaia cu îndrăzneală, și focul în rouă l- au prefăcut cântând: Bine ești cuvântat, Doamne Dumnezeule, în veci.

Acum au fost văzute de Apostoli cele nevăzute: Dumnezeirea în trup în Muntele Taborului strălucind celor ce grăiau: Bine ești cuvântat, Doamne Dumnezeule, în veci.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Acum cele neauzite s-au auzit: Că Fiul cel fără de tată din Fecioară, prin părintescul glas cu preamărire a fost mărturisit Dumnezeu și Om, Același și în veci.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Nu prin înfiere, ci din ființă ești Fiu iubit al Celui Preaînalt Tu, Cel ce mai dinainte ești și ai viețuit fără schimbare printre noi, cei ce strigăm: Binecuvântat ești, Doamne Dumnezeule, în veci!

**Cântarea a 7-a a Catavasiilor Crucii,
glas 8**

Nebuna poruncă a tiranului celui păgân pe popoare le-a tulburat, suflând cu amenințare și cu hulă urâtă lui Dumnezeu; însă pe cei trei tineri nu i-a îngrozit mânia cea sălbatică, nici focul cel mistuitor; ci împotriva suflând Spiritul cel de rouă aducător, în foc fiind, au cântat: Prealăudate Dumnezeule al părinților și al nostru ești binecuvântat.

**Canonul Învierii
Cântarea VIII, glas 1**

Irmos:

În cuptor tinerii lui Israel, ca într-o topitoare, cu podoaba dreptei credințe, mai curat decât aurul au strălucit, grăind: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul, lăudați-L și-L preainălțați întru toți vecii.

Cel ce cu voia toate le faci și le prefaci, Care ai schimbat umbra morții în viața de veci, cu patima Ta, Cuvinte al lui Dumnezeu, pe Tine neîncetat toate lucrurile ca pe Domnul Te laudăm și Te preaînălțăm întru toți vecii.

Tu ai adus prăpăd și suferință în porțile și în temnițele iadului, Hristoase, înviind din mormânt a treia zi. Pe Tine neîncetat toate lucrurile ca pe Domnul Te laudă și Te preaînălță întru toți vecii.

A Născătoarei

Pe ceea ce fără de sămânță și mai presus de fire a născut, din fulgerul cel dumnezeiesc, pe Hristos mărgăritarul cel de mult preț, să o laudăm, grăind: Binecuvântați lucrurile Domnului pe Domnul, laudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Pe cămara cea luminată, din care a ieșit ca un mire Hristos, Stăpânul tuturor, să o laudăm toți strigând: Toate lucrurile Domnului pe Domnul laudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Bucură-te, scaunul cel preamărit al lui Dumnezeu! Bucură-te, zidul credincioșilor, prin care celor din întuneric lumină a răsărit Hristos, celor ce te fericesc și strigă: Toate lucrurile Domnului pe Domnul lăudați-L și-L preainălțați întru toți vecii.

Canonul I

Cântarea VIII, glas 4

Irmos:

Tinerii în Babilon, cu dumnezeiască râvnă fiind aprinși, îngrozirea tiranului și a văpăii bărbătește au călcat-o și în mijlocul focului fiind aruncați, rourându-se au cântat: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Cel ce toate le poartă cu bunăvoință, Hristos, cu preacuratele Sale picioare S-a suit în Muntele Taborului; acolo, mai mult decât raza soarelui strălucind cu fața Sa, pe cei mai aleși din Legea Veche și din legea Darului i-a arătat, cântând:

Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

În mărirea cea neapropiată arătându-Se în chip de negrăit în Muntele Taborului Lumina cea necuprinsă și neapusă, Raza Tatălui a luminat făptura, și a îndumnezeit pe oamenii cei ce cântă: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Cu sfințită cuviință stând Moise și Ilie în Muntele Taborului, și chipul dumnezeieștii fețe luminat văzându-L, pe Hristos în părinteasca mărire strălucind, au cântat: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Pentru dumnezeiasca vedere cea din nor s-a preamărit oarecând fața lui Moise; iar Hristos cu lumina și cu mărire ca și cu o haină Se îmbracă, că Însuși făcător luminii fiind, luminează pe cei ce cântă: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Văzând ucenicii pe Hristos înconjurat de nor luminos în Tabor și jos spre pământ privind,

mintea luminându-și, L-au lăudat pe El împreună cu Tatăl și cu Spiritul: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Canonul II

Cântarea VIII, glas 8

Irmos:

De șapte ori cuptorul chinuitorul haldeilor l-a ars nebunește, pentru cinstitorii de Dumnezeu; dar văzându-i pe aceștia de o putere mai mare mântuiți, Făcătorului și Mântuitorului a strigat: Tineri, binecuvântați-L, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L în toți vecii.

Auzindu-Te, Stăpâne, pe Tine mărturisit de Tatăl, și fulgerul feței Tale cel mai tare decât vederea omenească neputând răbda să-l vadă, ucenicii tăi au căzut cu fața la pământ, cântând: Preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L în toți vecii.

Pentru cei ce împărățesc ești Împărat preafrumos, și pentru cei ce domnesc pretutindena ești Domn, puternic fericit, și

locuind în lumina cea neapropiată. De Acesta mirându-se ucenicii, au grăit: Tineri, binecuvântați-L, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L în toți vecii.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Ca înaintea Celui ce stăpânești cerul și împărățești peste pământ și peste cele de dedesupt, Hristoase, înaintea Ta au stat Apostolii de pe pământ, și ca din cer Ilie Tezviteanul și Moise din morți, cântând cu un glas: Popoare preaînălțați-L pe El în toți vecii.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Grijile cele izvoditoare de lene au fost lăsate pe pământ de către cei aleși dintre Apostoli, Iubitorule de oameni, când Ți-au urmat Ție, spre dumnezeiasca petrecere cea mai presus de pământ. Pentru aceasta, învrednicindu-se de dumnezeiască arătarea Ta, au cântat: Popoare preaînălțați-L pe Hristos în toți vecii.

Cântarea a 8-a a Catavasiilor Crucii, gals 8

Stih: *Să laudăm, să binecuvântăm și să ne închinăm Domnului cântându-I, și preainălțându-L pe Dânsul întru toți vecii.*

Binecuvântați, tineri, cei întocmai cu numărul Treimii, pe Făcătorul Dumnezeu-Părintele. Lăudați pe Cuvântul Cel ce s-a coborât și focul în rouă l-a prefăcut; și preainălțați pe Spiritul cel preasfânt, Cel ce dă viață tuturor întru toți vecii.

Preotul: Pe Născătoarea de Dumnezeu și Maica luminii în cântări cinstind-o, să o mărim!

Stih 1: *Mărește, sufletul meu pe Domnul și s-a bucurat spiritul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 2: *Că a căutat spre smerenia servei Sale, că, iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 3: *Că mi-a făcut mie lucruri mari Cel puternic, și sfânt este numele Lui și mila Lui în neam și în neam, spre cei ce se tem de El.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 4: *Făcut-a tărie cu brațul Său Domnul, risipit-a pe cei mândri în cugetul inimii lor.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 5: *Coborât-a pe cei puternici de pe scaune și a înălțat pe cei smeriți, pe cei flămânzi i-a umplut de bunătăți și pe cei bogați i-a scos afară cu mâinile goale.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 6: *Primit-a pe Israel, robul Său, că și-a adus aminte de îndurare, precum a grăit către părinții noștri, lui Avraam și seminției lui până în veac.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Canonul Învierii

Cântarea IX, glas 1

Irmos:

Închipuirea nașterii tale celei curate a arătat-o rugul cel ce ardea cu foc, dar nu se mistuia. Și acum te rugăm să stingi văpaia ispitelor cea năpustită asupra noastră, ca

neîncetat să te mărim pe tine, Născătoare de Dumnezeu.

O! Cum adunarea cea fără de lege urzind cele rele, pe tâlharul cel ucigaș și vinovat l-a socotit drept, iar pe Cel drept pe lemn l-a osândit, pe Domnul măririi, pe Care, după vrednicie, Îl mărim.

Mântuitorule, Mielule cel fără prihană, Care ai ridicat păcatul lumii, pe Tine, Cel ce ai înviat a treia zi, Te mărim împreună cu Tatăl și cu Dumnezeiescul Tău Spirit. Și, ca pe Domnul măririi laudându-Te, Te mărim.

A Născătoarei

Mântuiește, Doamne, pe poporul Tău pe care l-ai câștigat cu scump sângele Tău, tărie credincioșilor dăruind asupra diavolului și dând pace Bisericii Tale, Iubitorule de oameni, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Din rădăcina dumnezeiescului Părinte David ai odrăslit, Fecioară, potrivit profeției. Dar și pe David tu l-ai mărit cu adevărat, ca una care ai

născut pe Domnul măririi, Cel mai înainte profețit, pe Care după vrednicie îl mărim.

Toată măsura laudelor este covârșită de mărimea măririi tale, Preacurată! Ci, o, Stăpână, primește cu milostivire cântarea ce se aduce ție din dragoste, de robii tăi cei nevrednici, Născătoare de Dumnezeu.

Canonul I al Praznicului

Cântarea IX, glas 4

Irmos:

Nașterea ta nestricată s-a arătat, căci Dumnezeu din coapsele tale a ieșit și s-a arătat purtător de trup pe pământ și cu oamenii a viețuit. Pentru aceasta, pe tine, de Dumnezeu Născătoare toți te mărim.

***M**ărește sufletul meu pe Domnul, Cel ce s-a schimbat la față în Muntele Taborului.*

Spăimântați fiind de acea nouă revărsare de lumină, dar îndată luminându-se, ucenicii au privit unul către altul și, jos la pământ căzând, Ție Stăpânului tuturor s-au închinat.

Mărește sufletul meu pe Domnul, Cel ce s-a schimbat la față în Muntele Taborului.

Glas de Dumnezeu suflet din nor s-a auzit, întărind minunea. Că Tatăl luminilor a grăit către apostoli: Acesta este Fiul Meu cel iubit, pe Acesta să-L ascultați.

Mărește sufletul meu pe Domnul, Cel ce s-a schimbat la față în Muntele Taborului.

Lucruri noi și preamărite văzând și glasul părintesc auzind în Tabor slugile Cuvântului, închipuirea chipului celui dintâi, au grăit: Acesta este Mântuitorul nostru.

Mărește sufletul meu pe Domnul, Cel ce s-a schimbat la față în Muntele Taborului.

Cel ce ești chipul cel neschimbat al Celui ce este de-a pururi neschimbat, Pecetea cea neschimbată, Fiule Cuvinte, înțelepciune și brațule, dreapta și puterea Celui Preaînalt, pe Tine Te laudăm cu Tatăl și cu Spiritul.

Canonul al II al Praznicului

Cântarea IX, glas 8

Irmos:

Înfricoșatu-s-a tot auzul de nespusa lui Dumnezeu coborâre, că Cel Preaînalt de bunăvoie s-a coborât până și la trup, din pânțecă fecioresc făcându-se om. Pentru aceasta, pe Preacurata Născătoare de Dumnezeu credincioșii o mărim.

***M**ărește sufletul meu pe Domnul, Cel ce s-a schimbat la față în Muntele Taborului.*

Ca să arăți lămurit a doua coborâre a Ta, cea de negrăit și ca să Te faci văzut ca Dumnezeu Preaînalt, ai strălucit în chip de negrăit în Tabor, apostolilor și lui Moise și lui Ilie. Pentru aceasta, toți pe Tine, Hristoase, Te mărim.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Ascultați-mă pe mine și veniți să ne suim în muntele cel sfânt, în cel mai presus decât cerurile; să stăm ca fiind fără materie în cetatea Dumnezeului celui viu și să vedem cu mintea

dumnezeirea cea fără materie, a Tatălui și a Spiritului strălucind în Fiul Unul-Născut.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Atrăsu-m-ai pe mine cu dragostea, Hristoase, și m-ai schimbat cu dorul Tău dumnezeiesc. Iar acum arde cu focul cel fără materie păcatele mele și mă învrednicește ca să mă satur de dulceața Ta, ca săltând, să măresc, Bunule, amândouă venirile Tale.

Cântarea a 9-a a Catavsiilor Crucii, glas 8

Rai de taină ești, Născătoare de Dumnezeu, care ai odrăslit nelucrat pe Hristos, prin Care lemnul crucii cel de viață purtător, pe pământ s-a sădit. Pentru aceasta, acum înălțat fiind, închinându-ne lui, pe tine te mărim.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că pe Tine Te laudă toate Puterile cerești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Sfânt este Domnul Dumnezeul nostru. (*De 2 ori*.)— Înălțați pe Domnul Dumnezeul nostru, și vă închinați așternutului picioarelor lui: că sfânt este Domnul.

Luminătoarea a X-a. A Învierii

Marea Tiberiadei, odinioară, cu feciorii lui Zevedeu, pe Natanail, cu Petru și cu alți doi, și pe

Toma, i-a avut la pescuit; care, după porunca lui Hristos de-a dreapta aruncând, au prins mulțime de pești; pe care Petru cunoscându-l, către El a înotat; căroră a treia oară s-a arătat, și pâine le-a arătat și pește pe cărbuni.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,
Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Luminătoarea Praznicului

Cuvinte, Cel ce ești lumină neschimbată a Tatălui luminii celui nenăscut, în lumina Ta, arătată astăzi în Tabor, am văzut Lumină pe Tatăl, Lumină și pe Spiritul, Care aduce la lumină toată făptura.

La Laude

Stihirile Laudelor Învierii, glas 1, din Octoih

Toată suflarea să laude pe Domnul! Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați pe El întru cele înalte; **Ț**ie se cuvine cântare, Dumnezeule. *(Ps. 148, 1)*

Lăudați pe El toți îngerii Lui, Lăudați pe El toate puterile Lui; **Ț**ie se cuvine cântare, Dumnezeule. *(Ps. 148, 2)*

Ca să facă între ei judecată cea scrisă; mărirea aceasta este dată tuturor cuvioșilor lui. (Ps. 149, 9)

Lăudăm, Hristoase, Patima Ta cea mântuitoare și mărim Învierea Ta.

Lăudați pe Domnul întru Sfinții Lui, lăudați-L pe El întru tăria puterii Lui. (Ps. 150, 1)

Cel ce răstignire ai răbdat și moartea ai stricat și ai înviat din morți, împacă viața noastră, Doamne, ca un singur atotputernic.

Lăudați-L pe El întru puterile Lui, lăudați-L pe El după mulțimea măririi Lui. (Ps. 150, 2)

Cel ce iadul ai prădat și pe om l-ai înviat cu Învierea Ta, Hristoase, învrednicește-ne pe noi cu inimă curată să Te lăudăm și să Te mărim.

Lăudați-L pe El în glas de trâmbiță, lăudați-L pe El în psaltire și în alăută. (Ps. 150, 3)

Coborârea Ta cea cu dumnezeiască cuviință mărint-o, Te lăudăm pe Tine, Hristoase. Născutu-Te-ai din Fecioară, și nedespărțit ai fost de Tatăl; pătimit-ai ca un om, și de voie ai răbdat răstignire;

înviat-ai din mormânt, ca dintr-o cămară ieșind, ca să mântuiești lumea. Doamne, mărire Ție!

Lăudați-L pe El în timpane și în horă, lăudați-L pe El în strune și în organe. (Ps. 150, 4)

Stihirile laudelor Praznicului, glas 4, din Minei

Mai înainte de cinstită Crucea Ta și de Pătimire, luând pe cei aleși dintre sfințiți ucenici, în Muntele Taborului Te-ai suit, Stăpâne, vrând să le arăți slava Ta. Iar ei, văzându-Te schimbat la față și strălucind mai mult decât soarele, cu fața la pământ căzând, de puterea Ta s-au mirat, strigând: Tu ești, Hristoase, Lumina cea fără de ani și Raza Tatălui, deși Te-ai arătat cu trup de bunăvoie, Cel ce ești neschimbat.

Lăudați-L pe El în chimvale bine-răsunătoare; lăudați-L pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul. (Ps. 150, 5-6)

Cel ce mai înainte de veci ești Dumnezeu Cuvântul, Care Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină, schimbându-Te la față înaintea ucenicilor Tăi, ai strălucit mai mult decât soarele, Cuvinte; iar Moise și Ilie au stat înaintea Ta, vestindu-Te pe

Tine Domn al celor morți și al celor vii, preamărind rânduiala Ta cea negrăită și mila și multa Ta plecăciune, prin care ai mântuit lumea cea pierdută prin păcat.

Ale Tale sunt cerurile și al Tău este pământul. (Ps. 88, 12)

Pe Tine, Cel ce Te-ai născut din norul fecioresc, și trup Te-ai făcut și Te-ai schimbat la față în Muntele Taborului, Doamne, și de nor luminos ai fost înconjurat, ucenicii stând înaintea Ta, au auzit glasul Părintelui numindu-Te Fiul iubit ca pe Cel de o ființă și de un scaun. Pentru aceasta, Petru, mirându-se zicea: Bine este a fi aici, neștiind ce grăia, Făcătorule de bine, Multimilostive.

Taborul și Ermonul întru numele Tău se vor bucura. (Ps. 88, 13)

Suit-a Hristos pe Petru, pe Iacob și pe Ioan în munte înalt și S-a schimbat la față înaintea lor; și a strălucit fața Lui ca soarele, iar hainele Lui s-au făcut albe ca lumina; și s-au arătat Moise și Ilie grăind cu Dânsul și nor luminos i-a umbrat pe ei. Și, iată, glas din nor zicând: Acesta este Fiul Meu cel iubit, în Care am binevoit; pe Acesta să-L ascultați!

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Stihira a X a. A Învierii. glas 6

După coborârea în iad, și după învierea din morți, întristați fiind, precum se cădea, învățăceii, pentru despărțirea ta, Hristoase, la meșteșugul lor s-au întors; și iarăși: luntrea și mrejele, și pescuitul nicăieri! — Ci tu, Mântuitorule, ca un Stăpân al tuturor arătându-te, de-a dreapta ai poruncit să arunce mrejele. Și cuvântul faptă s-a făcut îndată, și mulțime mare de pești, și cină minunată gata pe uscat! Din care împărtășindu-se atunci învățăceii, și pe noi acum ne învrednicește, sufletește să ne hrănim, iubitorule de oameni Doamne.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei

Preabinecuvântată ești, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că, prin Cel ce S-a întrupat din tine, iadul s-a robit, Adam s-a chemat, blestemul s-a pierdut, Eva s-a eliberat, moartea s-a omorât și noi am înviat. Pentru aceasta, cântând, grăim: Binecuvântat ești, Hristoase Dumnezeule, Cel ce ai binevoit așa, mărire Ție!

Preotul: Mărire ție, celui ce ne-ai arătat nouă lumina!

Doxologia mare

Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bună voire.

Lăudămu-Te, bine Te cuvântăm, ne închinăm Ție, Te mărim pe Tine: Îți mulțumim Ție, pentru mare mărirea Ta.

Doamne Împărate, Dumnezeule ceresc, Părinte atotținătorule: Doamne Fiule unule născut, Isuse Hristoase, și Spirite Sfinte.

Doamne Dumnezeule, Mielușelul lui Dumnezeu, Fiul Părintelui, Cel ce ridici păcatul lumii, miluiește-ne pe noi, Cel ce ridici păcatele lumii.

Primește rugăciunea noastră, Cel ce șezi de-a dreapta Tatălui, și te îndură spre noi.

Că Tu ești unul Sfânt, Tu ești unul Domn Isus Hristos:

întru mărirea lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

În toate zilele bine Te voi cuvânta, și voi lăuda numele Tău în veac, și în veacul veacului,

Învrednicește-ne, Doamne, în ziua aceasta, fără de păcat a ne păzi.

Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeul Părinților noștri,

și lăudat și preamărit este numele Tău în veci.
Amin.

Fie, Doamne, mila Ta spre noi,
precum am nădărduit și noi întru Tine.

Bine ești cuvântat, Doamne:
învață-mă îndreptările Tale. De 3 ori.

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam și în
neam. Eu am zis: Doamne, miluiește-mă, vindecă
sufletul meu, că am greșit Ție.

Doamne, la Tine am scăpat, învață-mă, să fac voia
Ta,

că Tu ești Dumnezeuul meu.

Că la Tine este izvorul vieții,
întru lumina Ta vom vedea lumină.

Tinde mila Ta, celor ce Te cunosc pe Tine.

Sfinte Dumnezeule... *De 3 ori, cu 3 închinăciuni.*
Mărire... Și acum... Sfinte fără de moarte,
îndură-Te spre noi.

Troparul Învierii, glas 4

Astăzi mântuirea a toată lumea s-a făcut; să
cântăm celui ce a înviat din mormânt, și
începătorului vieții noastre, că stricând cu
moartea pe moarte, biruință ne-a dat nouă și mare
milă.

*Apoi, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie a Sfântului Ioan
Gură de Aur.*

Dacă după doxologia mare nu se intră în Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie, atunci urmează ecteniile și Apolisul (dezlegarea deplină).

Preotul: **M**iluiște-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiște.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **Î**ncă ne rugăm pentru Sfântul Părinte Papa (**N.**), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (**N.**), pentru (Înalt) Preasfințit (Arhi) Episcopul nostru (**N.**) și pentru toți frații noștri cei întru Hristos.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **Î**ncă ne rugăm pentru autoritățile și oștirea țării, pentru pacea, sănătatea și mântuirea lor.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **Î**ncă ne rugăm pentru fericiții și pururea pomeniții ctitori ai sfintei Bisericii acesteia.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, ștergerea și iertarea păcatelor robilor lui Dumnezeu, frații sfintei Bisericii acesteia.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi*

Preotul: Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri și fac bine în sfânta și preacinstita biserică aceasta, pentru cei ce trudesc, pentru cei ce cântă și pentru poporul ce este de față și așteaptă de la Tine mare și multă milă.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Încă ne rugăm pentru toți frații noștri și pentru toți dreptcredincioșii creștini.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul, cu glas înalt:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție mărire Îți înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: *Amin.*

Preotul: **Să plinim rugăciunile noastre cele de dimineață, Domnului.**

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeu, cu darul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Ziua toată desăvârșit sfântă, cu pace și fără de păcate, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Înger de pace, credincios călăuzitor, păzitor sufletelor și trupurilor noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Milă și iertare de păcatele și de greșelile noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Cele bune și de folos sufletelor noastre, și pace lumii, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Cealaltă vreme a vieții noastre în pace, și întru pocăință a o săvârși, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără de patimă, ne rușinat, cu pace, și răspuns bun la înfricoșătoarea judecată a lui Hristos, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Pe preasfânta, curata, Preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Dumnezeuul milei și al îndurărilor și al iubirii de oameni ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

Preotul: Pace tuturor.

Poporul: Și spiritului tău.

Preotul: Capetele noastre Domnului să le plecăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Rugăciunea plecării capetelor

Doamne Sfinte, Care întru cele de sus locuiești și spre cei smeriți privești și, cu ochiul Tău cel a toate văzător, privești peste toată făptura, Ție am plecat cerbicea sufletului și trupului nostru și ne rugăm Ție, Sfinte al sfinților: Întinde mâna Ta cea nevăzută, din sfântul Tău locaș, și ne binecuvintează pe toți; și orice am greșit, cu voie sau fără de voie, ca un Dumnezeu bun și iubitor de oameni, iartă, dăruindu-ne bunătățile Tale cele din lume și cele mai presus de lume.

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție ți se cuvine a ne milui și a ne mântui pe noi, Dumnezeuul nostru, și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min

Apolisul (Dezlegarea deplină)

Preotul: **Î**nțelepciune.

Poporul: **B**inecuvântează, Părinte.

Preotul: **C**el ce este binecuvântat, Hristos, Dumnezeuul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min. Întărește, Dumnezeule, sfânta și dreapta credință a cucernicilor și

dreptcredincioșilor creștini, împreună cu sfântă biserica aceasta, în vecii vecilor.

Preotul: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Poporul: Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Preotul: Mărire Ție, Hristoase Dumnezeul nostru, nădejdea noastră, mărire Ție.

Poporul: Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. Doamne, îndură-Te spre noi, *de 3 ori*. — Părinte, binecuvântează.

Preotul: Cel ce a înviat din morți, Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile preacuratei Maicii Sale, ale sfinților, dreptilor și dumnezeieștilor Părinți Ioachim și Ana și ale tuturor Sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, fiind bun și iubitor de oameni.

Poporul: Amin

Preotul: Pentru rugăciunile sfinților Părinților noștri, Doamne Isuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi.

Poporul: Amin.